

MJR WŁADYSŁAW WOLNIEWICZ

POWSTANIEC WIELKOPOLSKI

BIURO UPAMIĘTNIANIA WALK I MĘCZEŃSTWA INSTYTUTU PAMIĘCI NARODOWEJ POSZUKUJE, BADA, EWIDENCJONUJE I OTACZA OPIEKĄ GROBY WETERANÓW WALK O WOLNOŚĆ I NIEPODLEGŁOŚĆ POLSKI.

W PAŹDZIERNIKU 2021 R. OBUWIM IPN W GDAŃSKU ZLECIŁO I SFINANSOWAŁO PRZEPROWADZENIE REMONTU NAGROBKA WŁADYSŁAWA WOLNIEWICZA.

JEŻELI ZNASZ MIEJSCA, W KTÓRYCH SPOCZYWAJĄ NASI BOHATEROWIE – WYPEŁNIJ WNIOSEK ZE STRONY WWW.IPN.GOV.PL I PRZEŚLIJ DO WŁAŚCIWEGO ODDZIAŁU INSTYTUTU PAMIĘCI NARODOWEJ.

WŁADYSŁAW WOLNIEWICZ

Władysław Wolniewicz urodził się 8 lipca 1890 r. we wsi Gorzyce w pow. wrzesińskim. Jego ojciec Franciszek był rzemieślnikiem. Od najmłodszych lat przejawiał silne uczucia patriotyczne, co miało związek z wartościami wyniesionymi z domu rodzinnego. Przyszło mu spędzać młodość w czasach, gdy polskie dzieci były zmuszane w szkołach do nauki j. niemieckiego. Jedynym sposobem wyrażenia swojego sprzeciwu wobec brutalnej germanizacji było organizowanie strajków. Buntury miały miejsce również w szkole

w Miłosławiu, do której uczęszczał w latach 1901-1902. Protestował w ten sposób przeciwko likwidacji j. polskiego z listy szkolnych przedmiotów. Po ukończeniu gimnazjum w Poznaniu, Władysław Wolniewicz odbył czteroletnią praktykę zawodu jako leśniczy. Po wybuchu I wojny światowej został przymusowo wcielony do wojska pruskiego. Uczestniczył w walkach na froncie zachodnim. Po zakończeniu wojny pracował jako leśniczy w Kotuszu.

Od 25 grudnia 1918 r. do końca lutego 1919 r. brał czynny udział w Powstaniu Wielkopolskim. Dowodził baonem parzęczewskim na terenie pow. wolsztyńskiego. Wcześniej sporządził ewidencję mężczyzn w wieku poborowym i zorganizował oddział Straży Ludowej na terenie Parzęczewa i przyległych mu wsi. Na koncentrację w Parzęczewie zjawili się 1 stycznia 1919 r. około 500 mężczyzn, przeważnie uzbrojonych. Władysław Wolniewicz zgrupowanie to ubezpieczał, wystawiając posterunki w Karczewie i Wołkowie. 3 stycznia 1919 r. odbył się apel, w trakcie którego wciągnięto na maszt polską flagę, a powstańcy złożyli uroczyste przyrzeczenie. Władysław Wolniewicz uczestniczył w usuwaniu władz niemieckich i powoływaniu na ich miejsce władz polskich. Brał udział w krwawych walkach pod Wolsztynem, Kopanicą, Kargową, Chwaliem i leśniczówką Susloch. Wskutek zajęcia przez jego oddział miasta

Kargowa możliwe było zdobycie Babimostu. Współdziałał w powstrzymaniu ofensywy Grenzschtzu pod Grójcem i Kopanicą. Od 5 czerwca 1919 r. służył w 4 kompanii 2 baonu 155 Pułku Piechoty. Pełnił tam funkcję dowódcy w szarży sierż. aspiranta oficerskiego. Następnie został przeniesiony do 7 kompanii tegoż pułku jako komendant ds. wojskowych na pow. Poznań-Zachód. W lutym 1922 r. został skierowany do baonu zapasowego Krotoszyn w stopniu mjr rezerwy.

Po wybuchu II wojny światowej i w okresie okupacji niemieckiej w latach 1939-1940 pracował w tartaku w m. Zawadówka, a w latach 1941-1945 w nadleśnictwie w Lublinie. Dzięki biegłej znajomości j. niemieckiego, ratował ludność od pobytu w chełmskim więzieniu i w obozie koncentracyjnym na Majdanku. Wstawał się za pracownikami tartaku u władz okupacyjnych doprowadzając do ich zwolnienia z aresztu. Dzięki temu udało mu się uratować Adama Pogorzelskiego, Wiesława Grusa, Zygmunta Adamskiego, Antoniego Sokołowskiego, Jerzego Krzysztofowicza, Józefa Dziekońskiego, Janinę i Marię Gąsiorówny oraz Marię Tajchman. Zapobiegł także egzekucji Łucji Nowakowskiej, która została oskarżona o kradzież Inu. Po zakończeniu II wojny światowej Władysław Wolniewicz zamieszkał we wsi Jarnatów w woj. lubuskim. Od 8 stycznia 1959 r. mieszkał w miejscowości Baldram.

Władysław Wolniewicz za swoją patriotyczną i bohaterską postawę został odznaczony Medalem Niepodległości za Powstanie Wielkopolskie, Krzyżem Wielkopolskim za udział w Powstaniu, Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

*Władysław Wolniewicz w dolnym rzędzie w środku